

minder i saa Henseende om, at han udsendte Cirkulærer til alle Statsadministrationsgrene om, at man ikke maatte gaa til en Forøgelse af Avancementsstillinger; jeg minder om, at han bortskar, for Resten vist med haard Haand, en Række Arbejder, der var projekteret af den tidligere Regering — der blev ikke Tale om nævneværdige Nyarbejder under den socialdemokratiske Regering, uanset at man havde kritiseret, at vi havde gjort alt for lidt — og den daværende Finansminister tillod ogsaa kun i ringe Grad de kostbare Agitationsforslag at komme frem, som man fra socialdemokratisk Side havde haft fremme før Valget, og de enkelte, der kom frem, kom frem i stærkt afbleget Skikkelse. Altsaa: mangjorde for saa vidt en Indsats, idet man ikke gik til øgede Udgifter — jeg mener i denne Forbindelse at kunne se bort fra det urimelig kostbare Forslag, der blev fremsat af Ministeriet Stauning, det saakaldte Kriseforslag paa over 100 Mill. Kr., da enhver jo ved, at dette Forslag kun var beregnet til at gaa paa. Nej, man var fra den Side dog klar over, at man ikke skulde gaa til nye Udgifter, men den Nedgang, der skete under den forrige Regering, fremkom væsentlig kun gennem en procentvis ringe Nedsættelse af de frie Bevillinger paa Finansloven og ved den Fortjeneste, der fulgte af den lovmæssige Nedgang af Dyrtdis- og Konjunkturtillæget.

For os er det nu, som det fremgaar af Statsministerens Programtale, en Forudsætning, at vi vil arbejde videre paa en fortsat Nedsættelse af Statens Driftsudgifter, men jeg vil dog gerne sige, at jeg tror, det er rigtigt, at vi ikke gør os overdrevne Forestillinger i Retning af, at vi kan komme saa forfærdelig meget længere ned i den kommende Tid. En afgørende Faktor til Bedømmelsen af det Forhold, hvor store Statens Udgifter er, er naturligvis Driftsudgiftsbudgettets §§ 8—25, efter at vi er kommet bort fra de abnorme Tillægsbevillingslove. Her er Stillingen da den, at der har været meget stærke Bevægelser baade opad og nedad i de senere Aar, idet Driftsudgiftsbudgettet før Krigen var 111 Mill. Kr., i 1918 var det steget til 616 Mill. Kr., medens det i 1924, da Venstreregeringen traadte fra, var gaaet ned til 417 Mill. Kr., og Statsregnskabet for det sidste Aar, som den socialdemokratiske Regering havde Ansvaret for, viser en Driftsudgift paa 361 Mill. Kr. Dette Tal har jo særlig Interesse, naar det sættes i Relation til Finanslovsforslaget 1928—29, hvor Driftsudgiften er anslaaet til 316 Mill. Kr.; altsaa har den Lovgivning, vi gennemførte i sidste Samling

paa Statens Budget, da det er samme Opstillingsmaade, vi her anvender, betydet en Nedgang i Statens Udgifter paa 45 Mill. Kr. Men til Bedømmelse af Værdien af den Politik, Venstre gennemførte i sidste Samling, maa vi endvidere lægge Mærke til de meget betydelige Takstnedsættelser paa Indtægtsbudgettets § 2 til et Beløb af ca. 21 Mill. Kr. Endvidere til den Støtte, som ogsaa Kommunerne har faaet gennem den Lovgivning, der blev gennemført, det meget store Beløb, der overføres til Kommunerne ved Automobilskatten, og endelig Nedsættelserne af privates, Arbejdsgiveres og andres, Kontingenter.

Man møder nu og da det Spørgsmaal: Ja, vi er klare over, at Statens Udgifter skal ned, men Spørgsmaalet er, hvor langt kan disse Udgifter komme ned? Her har jeg hørt Tal nævne, som ikke har meget med Virkeligheden at gøre. Man har sagt: Naar vi havde et Budget paa godt 100 Mill. Kr. før Krigen, maa vi nu i alt Fald faa det ned paa godt 200 Mill. Kr. De Oplysninger, den højtærede Finansminister fremkom med, indeholder ogsaa Fingerpeg med Hensyn til, hvor langt vi kan komme ned, idet han oplyste, at hvis vi opstiller Regnskabet paa samme Maade som før Krigen, hvis vi vilde benytte de samme Tal og holde Afskrivning og Forrentning ude, vilde vi nu for Aaret 1928—29 have et Udgiftsbudget paa 286 Mill. Kr. imod 99 Mill. Kr. før Krigen. Vi ved endvidere, at der i Henhold til den bestaaende Lovgivning vil blive en Besparelse af 10 Mill. Kr., og yderligere, at Udgiften til Forsvaret er opført med et større Beløb, end det virkelige Tal vil blive, naar der er foretaget en Revision af disse Love. Vi ser altsaa, at vi vil komme til et Udgiftsbudget sammenlignet med Før-Krigstiden paa 270—275 Mill. Kr., og det vil altsaa sige, at vi i Forhold til de Tal, vi har været oppe paa, er naaet ret langt ned.

Paa den anden Side vil det vist være rigtigt at gøre opmærksom paa, at man ikke skal foregøgle sig, at vi kan komme ned paa Udgifter svarende til Før-Krigstidens med Tillæg efter Pristallet, altsaa til et Budget paa knap 200 Mill. Kr., idet vi ved, at der er en Række Udgifter, der er steget i et saadant Omfang, at der ikke er nogen Mulighed for at komme ned til den oprindelige Udgift plus Pristallet. Jeg behøver kun at nævne, at enkelte sociale Udgifter, som Statens Udgifter til Aldersrente, kronisk syge, Sygekasser og Invalidere, betyder nu mindst 40 Mill. Kr. mere end før Krigen, og der kan der ikke være Tale om nogen yderligere Nedsættelse, efter at vi